

ความสำคัญของเรื่อง

การศึกษาการเมืองการปกครองของประเทศที่กำลังพัฒนาในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีความใกล้ชิดกับประเทศไทยนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบประสบการณ์และปัญหาทางการเมืองของประเทศเหล่านั้นว่ามีลักษณะร่วมหรือลักษณะพิเศษ มีวิธีการในการแก้ไขปัญหาย่างไร และประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับปัญหาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่

ปัญหาความอึดอัดของระบอบประชาธิปไตยของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กำลังทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพราะพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศต่าง ๆ กำลังเป็นปัญหาเผชิญหน้าที่สำคัญและท้าทายการอยู่รอดของประชาธิปไตย ความพ่ายแพ้ของฝ่ายต่อต้านคอมมิวนิสต์ในอินโดจีนทำให้ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทุกประเทศให้ความสำคัญกับปัญหาคอมมิวนิสต์มากยิ่งขึ้น

พรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นพรรคการเมืองที่เก่าแก่ที่สุดในมลายา และได้ดำเนินการต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาลมาเป็นเวลานาน พรรคคอมมิวนิสต์มลายาเป็นพรรคการเมืองที่ผิดกฎหมาย และแม้ว่าพรรคจะไม่ได้รับการยอมรับจากชนส่วนใหญ่ของประเทศ แต่ก็สามารถแสวงการสนับสนุนจากชาวจีนซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อยของประเทศ การต่อสู้ในอดีตที่ผ่านมาจะยังไม่ประสบความสำเร็จในการโค่นล้มรัฐบาล และถูกฝ่ายรัฐบาลมลายาผลักดันจนต้องเข้ามาหลบซ่อนอยู่ตามแนวพรมแดนไทย - มลายา แต่ก็มีใ้หมายควาว่าพรรคคอมมิวนิสต์จะยุติการต่อสู้ ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายาจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างมาก

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับพรรคคอมมิวนิสต์ในอินโดจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามแล้ว พบว่าพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามซึ่งถือกำเนิดในเวลาทีไล่เลี่ยกันกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา สามารถสร้างฐานมวลชนได้มากกว่าพรรค

คอมมิวนิสต์มลายา กล่าวคือ พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามสามารถโน้มน้าวให้ชาวนาเข้า เป็นกองกำลังมากขึ้นเรื่อย ๆ นับตั้งแต่พรรคตัดสินใจที่จะรวมเวียดนามใต้เข้ากับเวียดนามเหนือด้วยกำลัง ทั้งนี้ เนื่องจากชาวชนบทในเวียดนามใต้อาจมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินซึ่งรัฐบาลเวียดนามใต้เองก็ไม่สามารถให้ความคุ้มครองได้ และจำต้องอพยพหลบหนีภัย นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามใต้อาจดำเนินการบีบบังคับให้ประชาชนไม่มีทางเลือกที่สาม กล่าวคือ ใครไม่อยู่ฝ่ายรัฐบาลก็จะต้องเป็นศัตรูหรือเป็นฝ่ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งจะถูกปราบปราม รัฐบาลเวียดนามใต้ไม่สามารถเอาชนะจิตใจของประชาชนได้ และยังได้ผลักดันประชาชนให้ไปเข้ากับฝ่ายคอมมิวนิสต์อีกด้วย

ยิ่งกว่านั้น รัฐบาลเวียดนามใต้อาจขาดผู้นำที่สามารถในการพัฒนาประเทศในระบอบประชาธิปไตย และไม่สามารถสร้างความสามัคคีในชาติและได้รับการสนับสนุนจากประชาชน อีกทั้งยังทำตัวห่างเหินกับประชาชนอีกด้วย นั่นคือฝ่ายคอมมิวนิสต์สามารถสร้างฐานมวลชนได้เข้มแข็งกว่า นอกจากนี้พรรคคอมมิวนิสต์ในเวียดนามยังได้รับความช่วยเหลือจากจีนและโซเวียตอีกด้วย

หลังจากที่อเมริกาเป็นนโยบายที่จะถอนความผูกพันของตนเองในเอเชียลงตามลัทธินิคสัน และเริ่มลดความช่วยเหลือที่มีต่อฝ่ายรัฐบาลเวียดนามใต้อลง สถานการณ์ของฝ่ายรัฐบาลเวียดนามใต้ทรุดลง ตรงกันข้าม จีนและโซเวียตซึ่งได้ทุ่มให้ความช่วยเหลือแก่คอมมิวนิสต์เวียดนามมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ นับแต่ปี ๑๙๗๒ - ๗๕ ความช่วยเหลือที่รัฐบาลเวียดนามใต้ได้รับจากอเมริกาตกลงทุกปี ในขณะที่คอมมิวนิสต์เวียดนามเหนือได้รับการช่วยเหลือมากเกือบ ๔ เท่าตัวของความช่วยเหลือที่รัฐบาลเวียดนามใต้ได้รับจากอเมริกา ซึ่งหมายความว่าความช่วยเหลือจากประเทศคอมมิวนิสต์ที่มีต่อพรรคคอมมิวนิสต์ที่กำลังปฏิวัติจะสัมพันธ์กับขีดความสามารถในการต่อสู้และความสำเร็จในการต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์ท้องถิ่น

จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การที่พรรคคอมมิวนิสต์จะสามารถทำการต่อสู้ยึดอำนาจรัฐ และโค่นล้มรัฐบาลที่ปกครองประเทศได้นั้น นอกจากจะต้องได้รับการ

สนับสนุนจากมวลชนในประเทศนั้น ยังต้องได้รับการสนับสนุนที่มากเพียงพอจากพรรคคอมมิวนิสต์นอกประเทศ ซึ่งความช่วยเหลือเหล่านี้จะสัมพันธ์กับขีดความสามารถหรือผลสำเร็จในการต่อสู้ที่มีอยู่สูงเพียงใด คือถ้าพรรคคอมมิวนิสต์ท้องถิ่นมีโอกาสจะประสบความสำเร็จในการปฏิวัติสูง พรรคคอมมิวนิสต์ต่างประเทศจะให้ความช่วยเหลือเพิ่มมากขึ้น แต่ถาพรรคคอมมิวนิสต์ท้องถิ่นมีโอกาสจะประสบความสำเร็จในการปฏิวัติค่อนข้างต่ำ พรรคคอมมิวนิสต์ต่างประเทศจะไม่สนใจที่จะให้ความช่วยเหลือแก่พรรคคอมมิวนิสต์ดังกล่าวมากนัก อันเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา

ความมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา

ความมุ่งหมายการศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ คือการศึกษาถึงสาเหตุความพ่ายแพ้ของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ในการต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาลว่ามีปัจจัยอย่างใดบ้าง โดยมุ่งศึกษาถึงกำเนิดของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา แนวทางการต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา จนกระทั่งถึงปี ๑๙๖๐ ซึ่งเป็นปีที่ฝ่ายรัฐบาลสามารถปราบปรามและกักตันทองกำลังของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาออกนอกประเทศ และต้องหลบซ่อนตามแนวพรมแดนไทย - มลายา ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนได้ตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

๑. การที่พรรคคอมมิวนิสต์มลายาไม่ประสบความสำเร็จในการต่อสู้ เนื่องจากพรรคขาดพื้นฐานมวลชนที่เข้มแข็งและเพียงพอ

๒. รัฐบาลใช้มาตรการทางการเมืองและการทหารอย่างมีประสิทธิภาพ

อนึ่ง ผู้เขียนจะทำการศึกษาเฉพาะพรรคคอมมิวนิสต์มลายาในมาเลเซียตะวันตก และจะศึกษาการดำเนินการต่อสู้ของพรรคคอมมิวนิสต์ นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งพรรค ฯ จนกระทั่งประสบความสำเร็จในปี ๑๙๖๐ เท่านั้น

วิธีการศึกษา

การศึกษาในเรื่องนี้ ผู้เขียนใช้วิธีการศึกษาค้นคว้าวิจัยทางเอกสาร เป็นสำคัญ ซึ่งอาจแบ่งข้อมูลออกเป็น ๒ ประเภท ตามลักษณะดังนี้

๑. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Sources) ได้แก่ สรรนิพนธ์เลนิน เหมมาเจอตุ่ง
๒. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Sources) ได้แก่ หนังสือและเอกสารต่าง ๆ

ที่มีอยู่

ในการศึกษาเกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายา ผู้เขียนประสบปัญหาเกี่ยวกับข้อมูล เนื่องจากไม่มีเอกสารภาษาไทยเกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์มลายาที่มากเพียงพอ จำต้องอาศัยเอกสารภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เขียนได้พยายามสอบทานกันจากเอกสารหลายเล่ม เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมากที่สุด

การเสนอเรื่อง

การเสนอเรื่อง จะใช้วิธีการพรรณนาบรรยาย และขณะเดียวกันก็พยายามใช้การศึกษาแบบวิเคราะห์ด้วย โดยแบ่งเป็นบท ๆ ดังนี้

บทนำ

บทที่ ๑ อธิบายถึงกำเนิดของพรรคคอมมิวนิสต์มลายา โดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อพรรค ๆ ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก

บทที่ ๒ อธิบายถึงความเคลื่อนไหววิธีการและลักษณะในการต่อสู้ปฏิวัติของพรรค คอมมิวนิสต์มลายา นับตั้งแต่กำเนิดของพรรค จนกระทั่งถึงปี ๑๙๖๐

บทที่ ๓ วิเคราะห์ถึงสาเหตุความพ่ายแพ้ของพรรคคอมมิวนิสต์มลายาว่ามีสาเหตุจากสิ่งใดบ้าง

บทสรุป